

Det er baggrunden for spørgsmålet: I hvilket omfang mener ministeren, at folkeskolens lærere skal fungere som reservemødre og reservefædre og altså opdrage børnene i stedet for at bruge tiden på at undervise dem?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg mener ikke, at lærere skal fungere som reservemødre og -fædre, men som ansvarlige voksne, der er professionelle undervisere, og som virker i forhold til folkeskolens samlede formål.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg er rimelig chokeret, for jeg opfatter det svar som en total afvisning af realiteterne i de fleste folkeskoler i Danmark, som er utrolig problemfyldte. De fleste skolelærere føler, at deres arbejde er blevet mere presset og mere stresset, hvilket giver sig udslag i en markant stigning i søgningen til Danmarks Lærerforenings psykologtjeneste, og en markant stigning i lærere, også unge lærere, der søger væk fra folkeskolen, fordi de ikke kan holde det ud.

Er ministeren bekendt med en artikel – jeg tror næsten, ministeren er det – der blev bragt i dagbladet Politiken den 20. januar i år, af den tidligere konservative politiske ordfører, Connie Hedegaard, som skriver om skolen og om skolelærere, som hun har været i kontakt med – jeg har i øvrigt de samme erfaringer – og de siger, at det er et sted mellem 10-15 pct. af tiden på skolen, hvor eleverne virkelig lærer noget, og hvor undervisningen fungerer, nogle siger 25 pct., resten af tiden går med at kalde til orden og med at opdrage og gøre ting, som ikke var nødvendigt tidligere i de gode gamle dage, hvor hjemmene varetog deres opgave med at opdrage børnene, så de var underviselige.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det er meget svært for mig at svare hr. Frank Dahlgaard – jeg ved ikke, om det egentlig var et spørgsmål, eller om det var en kommentar – og det hænger sammen med, at jeg har svært ved at genkende den virkelighed, som tilsyneladende er baggrunden for spørgsmålet.

Det er naturligvis rigtigt, at både forældre og børn og skole ændrer sig, ligesom samfundet i det hele taget gør det.

Det, som er skolens samlede formål, er at give børnene faglige færdigheder og kompetencer, sociale kompetencer, og være et rum for deres

almene personlige udvikling. Det vil sige, at lærere naturligvis i deres almindelige professionelle virke som undervisere bidrager til den enkelte elevs dannelse.

En af grundene til, at jeg tror, det er meget afgørende at styrke dialogen mellem hjemmet og skolen, er, at vi skal være mere præcise i forhold til, hvilke forventninger forældrene kan have til skolen, og hvilke forventninger skolen har til forældrene.

Men når det undrer mig, og når jeg synes, det her er meget vanskeligt, er det, fordi jeg har svært ved at genkende den opfattelse, som hr. Frank Dahlgaard giver udtryk for. Men jeg har naturligvis stor respekt for, at hr. Frank Dahlgaard kan udtale sig på flertallet af de danske skolelæreres vegne.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil spørge, om ministeren er bekendt med, hvad der står i aviserne. Her har jeg nogle klip fra de senere måneder: »Lærere bukker under for psykisk pres«. »Lærere flygter i frustration«. »Arbejdspreset er blevet for stort«. »Unge lærere forlader folkeskolen«. »Flere lærere får brug for psykolog«. »Lærere flygter fra folkeskolen«. Og endelig Connie Hedegaards artikel om nødråbet fra folkeskolelærerne.

De har måske alle sammen ikke fattet noget som helst af det hele, og de meldinger, der kommer fra Danmarks Lærerforening om, at 10 pct. af lærerne er udsat for vold eller trusler om vold i løbet af ét år i forbindelse med deres arbejde, er måske alt sammen bare noget, der er grebet ud af luften?

Hvad er det præcise svar på spørgsmålet: I hvilket omfang mener ministeren at folkeskolens lærere skal optræde som reservemødre og reservefædre, og i hvilket omfang skal de optræde som lærere, der underviser eleverne?

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne henvise til mit svar på det oprindeligt stillede spørgsmål. Det illustrerer måske en forskel på vores måde at se politik på. Jeg synes ikke, man skal basere sine politiske initiativer alene på det, som står i aviserne.

Jeg mener, man skal tage pejling af det og sammenholde det med de vurderinger, man i øvrigt må gøre med sit personlige kendskab, med de mennesker man taler med, med systematiske evalueringer, med undersøgelser af, hvordan verden hænger sammen. Og jeg vil nok